درد

دويمه شعري ټولګه

جمال ناصر اصولي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

دویمه شعري ټولګه

شاعر: **جمال ناصر اصولي**

چاپکال: **۱۳۹۸ل/ ۲۰۲۰ز**

خپرندوی: **جمال ناصر اصولي**

چاپشمېر: **۲۰۰۰ ټوکه**

ډیزاین: **هدایت الله ناصري**

چاپځی: **اسد دانش مطبعه- کابل/ ۰۷۸۸۰۴۲۸۲۱**

(c) ketabton.com: The Digital Library

نيوليک

څو خبرې ۶
ژوند ۹
ميين ۱۱
درد ۱۲
ما او تا مينه کړې ۱۳
ژاړي ۱۵
خوب ۱۶
ګډې وډې ۱۷
څنګه ومنم چې نه يې؟ ۱۸
درد ۲۲
انسان ۲۳
توبه ۲۵
ګډې وډې ۲۷
غزل ۲۸
قاضي ۲۹
تورکی ۳۰
ژوند ماسره مينه کوله ۳۱
لوبه ۳۳
لويه خدايه ۳۴
دنيا ۳۷
لويي ۳۸
غزل ۳۹
ګډې وډې ۴۰
پښتونه ۴۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار ٤٣
کافر ٤٤
ګډې وډې ٤٥
خبرې ٤٦
وجدان ٤٧
ګډې وډې ٤٨
ګډې وډې ٤٩
کمزورې ٥٠
انګېزه ٥١
ناخې ٥٢
غزل ٥٣
غليم ٥٤
پښتانه ٥٥
دنيا ٥٦
ناوکۍ ٥٧
نارواوې ٥٨
غزل ٥٩
ګډې وډې ٦٠
د نن شاعران ٦١
افغان ٦٥
سوی ٦٦
خپل نه منو ٦٧
ګډې وډې ٦٨
غزلګوټی ٧٠
کتاب ٧١
ګډې وډې ٧٢
مینه ٧٣
مانا ٧٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

گډې وډې ۷۵
بې وفا ۷۶
روژه ۷۷
گډې وډې ۷۸
غزل ۷۹
لار ۸۰
غزل ۸۱
غزل گوټی ۸۲
گډې وډې ۸۳
یوالی ۸٤
گډې وډې ۸۵
هسې یو چا ته! ۸٦
د رڼا مورکۍ تیاره شوه ۸۷
د پنجوایی د شهیدانو په ویر کې ۸۹
صحرا ۹۰
غزل ۹۲
غزل ۹٤
غزل ۹٦
ادماما ۹۹
زمانه ۱۰۰
ژوند ۱۰۳
لنډ ژوندلیک ۱۰٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو خبرې

د لوی او بخښونکي څښتن (ج) په نامه

هېڅ یوه خبره بې انګېزې له خولې نه وځي. د هرې خبرې بنسټ د یوه هدف له پاره جوړېږي او تر ژبو رارسیږي. همدا ده چې ژبه د پوهولو او راپوهولو له پاره کاروو تر څو د ژوندانه له پاره لاره پرې پیدا کړو. الله(ج) په سورت الروم ۲۲ آیت کې فرمايي:

ژباړه:او د هغه له نښانو څخه د آسمانونو او ځمکې پیدایښت او ستاسې د ژبو او رنګونو بېلابېلوالی دی. په باوري ډول په دې کې د پوهانو له پاره ډېرې نښانې دي.

لوی رب ج انسانان په قومونو، رنګونو او ژبو ویشلي دي تر څو یې د یو بل سره توپیر وشي. هدف دادی، چې د نړۍ هره ژبه د قدر وړ ده، باید چې د حاکمو له خوا کار ورته وشي. او د ژبې اړوندو ویونکو باندې حق لري چې وایې ورې، ویې لولې او ویې لیکې، ترڅو یې حق آدا شوی وي.

په افغانستان کې حاکمانو خو پښتو ته تر ډېره بریده شا اړولې ده. پښتو یې له کلیو څخه کله هم ښار او دفتر ته نه راکوزه کړې ده او نه یې سر پرې ګرولی دی. په دې برخه کې خپله پښتانه ګرم دي. دوی خپلې ژبې سره په شعوري او غیرې شعوري ډول بد چلند کړی دی. ډېری پښتانه چې قدرت ته رسیدلي دي، په پښتو یې دفتري کار نه دی کړی. خپله مورنۍ او پلارنۍ ژبه یې هېره کړې او نورو ژبو ته یې مخ کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر وايي:

پردۍ ژبې زده کول که لوی کمال دی
خـــــــــپله ژبه هېرول بې کمالي ده

سليمان لايق صيب فرمايي:

د پښتون ورمېږ په خپله توره غوڅ دی
بېهـــوده د خون تورونه په بل بل ږدم

همدا پښتانه وو، چې په هند يې څلور پينځه پيړۍ حکمراني کړې ده، خو د پښتو له پاره يې هلته د يوه څاڅکي په څېر هم کار نه دی کړی. دوی وو، چې په هند کې يې درباري او رسمي ژبه د ايران فارسي وګرځوله او خپله ژبه يې له پامه غورځولې وه.

هند لا څه چې شپږ اووه پيړۍ وروسته د پښتنو په خپل ټاټوبي افغانستان کې هم د خپلې ژبې سره بې باکه او شرمور چلند کوي. پښتو نه لولي، نه يي ليکي او نه هم ارزښت ورته لري.

ښه، ويلی شو چې پړه پر موږ کې ده. کله هم زموږ د ژبې د غوړېدا له پاره نور نه راځي او نه به هم څوک ورته کار وکړي. يا د رب ج پښتانه راويښ کړي يا دې...

دا چې اصلي موضوع باندې غږېدلي وو، ويلی شو چې په هره برخه کې، چې هر څوک هر څه ليکلی شي ودې ليکي، ځکه چې ژبه هرې برخې غوړېدا ته اړتيا لري.

زما (درد) دا شعري ټولګه هم د همدې هڅې څخه پيروي کوي، چې کم تر کمه به مې څو پښتو کليمې ليکلې وي، تر څو د پښتو په لويه لمن کې مې يوه لاله ګل ته اوبه ورکړې وي.

دا چې څومره به مې هڅه کړې وي، چې شعر وليکم، څه نه شم ويلی، خو يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه مې ليکلي دي، تر څو لوستونکي ترې خوند واخلي او قضاوت پرې وکړي.

زموږ د ټولنې په هره لوېشت، لوېشت کې د ستونزو، دردونو، کړکېچونو، غمونو بلاخره د جګړو خبرونه آزانګه کيږي. زما په دې تولګه يې هم خپله سيوره غوړولې ده، نو ځکه مې ورته د (درد) نوم غوره کړ. په دې ټولګه کې مې هر يو شعر د يوې انګېزې او پېښې تعريف کوي. هره پېښه د دردونو څخه الهام ځکه اخلي، چې زما شعر بې له درده ليکل کيږي نه. زه شعر کله کله ليکم، کله خو آن په يو کال کې هم شعر خپله جلوه رانې نه ويني، کله بيا د دردونو په لړۍ کې دوی هم راسره ملګرتيا او بدرګه کوي. ښه ملګري دی، ځکه يواځې مې غمونو ته نه پرېږدي، هوساينه او ډاډينه راکوي او هر درد راسره زمزمه کوي. دا به هم ووايم، چې هر شعر ما ځان ته ليکلی دی، ځکه ما ترې خوند اخيستی دی، کله مې هم دا نه دي ويلي چې که لوستونکی يې ولولي نو خوښ به يې نه شي، راځه لږ خواري پرې وکړه ترڅو د لوستونکي د خوښې وړ وګرځي. بس زما او د درد تر منځ دريمه ميکده ده، چې کله په کې خاندو او ډېری وخت پکې اوښکې تويوو.

لوستونکي د يې په ډېر څه رانه ومني.

درناوی

جمال ناصر اصولی

کابل

۱۳۸۹/۱۲/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند د انسانانو زده کړل
ورو ورو نارښتيا کوي
وفا ته غاړه نه ږدي
هغې غلي راته غوږ کې ووې
زړګيه زړه مه خفه کوه
لاړم، دادی زر راځم
خو...
خو ژوند ورسره د انسانانو دود وکړ
شيبه وروسته ترې بېل شو
والوته
دادی عمر تېر شو
خو...
خو، هغه کله هم رانغی
هره شيبه شمېرم
هره دقه شمېرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره لمحه شمېرم
ژوند وفا ونه کړه
ژوند رښتينی نه و
ژوند بې باکه و
هو نن بيا هغه شپه ده
چې ما په لومړي ځل د ژوند سره ملگرتيا کړې وه
او تا به په نيمه شپه تبريکي راکوله
هو، ته لاړې
گوره ور پورې نه کړې
ژوند وفا نه لري
نن سبا زه هم درځم

کابل ۳۱,۱۲,۲۰۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

میـین

تا یو څه را زده کړل
دومره مینه دې راکړه
چې د زړه په هره برخه کې ګرانښت را ګډ شو
اوس چې ته نه یې
ستا په خالق میـین شوی یم
هرې غړېدا ته یې اوښکې تویوم
مخ په مخ یې ښکلوم
او په نیمو شپو ورته اوږدې اوږدې سجدې لګوم
د (ته لوړ یې) جملې په ویلو، تندی په ځمکه وهم
یواځې د ده ثنا کوم
یواځې دی ستایم
یواځې دی ښکلوم
ستا د ښایست خالق خورا ښکلی دی
ستا د جلوې مصور ډېر هنرمند

۲۰۱۹/۱۱/۲۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

لا چـــې خـــومره ډېـــر زړيـــږي لا مســـتيږي
دا بـــد بختـــه درد د اور واخلـــي بليـــږي

سترګې پټې کـړم چې خدايـه تـه يـې هېـر کـړې
غـــم دې ومســـکيږي وخانـــدي خنـــديږي
زه يـــې تـــوره کعبـــه هســـې مقـــدس کـــړم
بـــس ويرونـــه دي طـــواف کـــوي تـــاويږي
تـــا بـــه وې چـــې ژونـــده زمـــا عمـــر د ســـتا وي
قـــدرت ومنـــل پـــه ټوکـــو نـــه پـــوهيږي
ســـتا د ســـترګو پيمـــانې چـــې خـــداى چپـــه کـــړې
يـــو پـــه بـــل پســـې خمونـــه دي رالـــويږي
زه بـــه څنګـــه دا فـــاني دنيـــا کـــې اوســـم
چـــې دې هـــر قـــدم کـــې يـــاد دى را يـــاديږي

اصـــولي دې غمـــو دومـــره زهيـــر کـــړى
لکـــه ونـــه چـــې زړه شـــي را مـــاتيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما او تا مينه کړې

موږ د تيارو د ورکولو په سوچ
سبا ته غېږ ورکړې
ما او تا مينه کړې
ما او تا، د ژوند شېبو ته
هره ثانيه ګنلې
هره دقه ګنلې
ما او تا،
اوږدې لارې ته
او د اغزيو ډکې
د بړبوکيو ډکې
هغه اوږدې لارې ته
بې بېلګې صبر کړی
ما او تا مينه کړې
تر څو وصال ته رسو
تر څو جمال ته رسو
خو، ګوره پام به کوو
که وصال نه وو موجود

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به د خدای تر څنگه
هغه کافور او د تسنیم په اوبو
غاړه غړی
د میو جام جیگوو
پاس تر اووم آسمانه
دغه مقام جیگوو
او بیا په جهر وایو
چې دلته تاته خدایه
کله سجده نه کیږي
موږ د یو بل لیوني
ستا په فردوس جنت کې
یو بل ته ستا په دربار
درنې سجدې لگوو
ستا د بنده ښایست ته
او ستا ورکړي حب ته
مونږه لمنځونه کوو
ما او تا مینه کړې
ما او تا مینه کړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژاړي

بس په هر قدم کې دا لعنتي درد دی
هره خوا مې رژوي د شګو بند يم
د خوبونو نه راوځي لوی ماتم شي
غر او سمه په ويرونو کې راګير کړي
آسمان ښه په نره ژاړي په دا وير کړي
وريځو خور په آسمانونو پيڅول دی
غرونه ژاړي پرخې ژاړي دښتې ژاړي
هو د هر قدم يادونه سرې سکروټې
پر ما ښخې ورتوي مې
سوځوي مې
دردوي مې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

خوب مې لیده چې د پرښتو
له ځلانده کاروانه مې کېکارې
تیارې او وحشتونه سره ځنځیر شوي وي
تر څو مې ځان ته خپل کړي
زه ور سره لاس او ګرېوان وم
تر څو د ابلیس دا لښکرې مې د ځان نه کړي
چې ناڅاپه راویښ شوم
په میز د ایښي قران پاڼې باد اړوي را اړوي
د سورت الاعراف شپاړسم آیت یې مخې ته راوست
ځان سره مې خدای ته پناه ویوړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

دلتــه ویرونــه راشــی زړه کــې زمــا کیــږدی ووهــي
پــه زوره ننــوځي پــلار شــي پلتــی ووهــي

دلتــه ناســور ناســور غمونــه هــوا شــوي راتــه
یــو بــل تــه لاس ورکــړي ګــډیږي ږبــوکی ووهــي

هســـي عجیبـــه او نـــادره زمانـــه راغلـــې
ښــکلې بربنــډې کــړي پــه خپلــه ښــې لنګــی ووهــي

دلتـــه واړه او زاړه ټـــول د زړګـــي درد زیـــږوي
نه شته څوک ښار کې چې په مات زړګي بخی ووهي

اصـــولي ډیـــره بنـــدګانو دنیـــا ورټلـــه
ښــه بــه وي نــن چــې اســرافیل خپلــه شــپیلی ووهــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه ومنم چې نه یې؟

همغسې ژوند روان دی
همغسې خلک ښوري
خلک ژوند کوي خنديږي
لمر شغلې کوي بليږي
سپوږمۍ ښکلې ده ښکاريږي
ستوري عشق کوي ځليږي
څنګه ومنم چې نه يې؟
غرونه ښه درانه پراته دي
مرغان ښې سندرې وايي
سپرلی ناڅي راروان دی
غوټۍ ګل شي ښکلې خاندي
بوراګان ترينه تاويږي
هره خوا سور لاله زار دی
هره خوا مينه او ژوند دی
هره خوا په ميو مست دي
هره خوا همغه ژوند دی
څنګه ومنم چې نه يې؟
کومه خوا درپسې درشم
خيال او فکر مې تسخير دی
ننواتې درته کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان راوښیه یې چیرې؟
سا مې بنده، بنده کیږي
په خپل ځان کې زنداني یم
خوب کې ته په ویښه ته یې
د سجدې ثنا مې ته یې
راته ووایه یې چیرې؟
څنګه ومنم چې نه یې؟
زه د ژوند سره عادت کړم
د شکرو خوند د راکړ
معطره د دنیا کړه
شپه او ورځ د را سینګار کړه
تور تمونه د لاهو کړل
بڼبوکې د نسیمي کړې
په مسکاوو د کړم روږدی
هر یو غم د ترنم کړ
هر یو ویر د سلامي کړ
هر یو درد د ملهمي کړ
دوزخي جانان د ښکول کړ
ترینه جوړ د اصولي کړ
څنګه ومنم چې نه یې؟
ناڅاپي هغه ورځ ښار کې
تورتمونه راخواره شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه غمونه رالمبه شول
هره خوا د وير نارې وې
هره خوا جوړ قيامت و
هره خوا په وينو سره وه
خلکو وير کاوه په کلي
ټول بازار په وير اخته و
آسمان هم ژړل په کريغو
وريځې تورې وې له غمه
لکه ځمکه چې لمبه وي
ښکلې حوره پرې پرته وي
اندامونه يې ورتيرې
له اووم آسمانه چيغې
لاندې ځمکې ته راويرې
دا به څنګه تيره زړه وي
ځای په ځای چې نه دريږي
څنګه ومنم چې نه يې؟
د مسکاوو دور تېر شو
د خنداوو دور تېر شو
خوښۍ بورې شوې او کونډې
محبت له ښاره ووت
رڼاګانې دوزخي شوې
ترنم ستونی يې بند کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا به وويل چې ژونده
زما زړه زما دلبنده
ای زړګيه ټول ژوند ته يې
ته هر څنګه زما ښه يې
دا خبرې به دې کړلې
اوس د شونډې ژبه نه شته
اوس د ناز او مينه نه شته
څنګه ووايم چې ژوند کړم؟
څنګه ومنم چې نه يې؟
خوب ارام مې په ازغيو
په سکروټو کې راګير يم
غم لا څه چې خپله وير يم
هوساينه شوه بدبخته
دنيا اور واخيست سوځيږي
د زړه کور کلی مې وران شو
لولپه شو، لولپه شو لولپه شو
څنګه ووايم چې نه يې
څنګه ومنم چې نه يې؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

درد مـــې غلـــی غلـــی خـــوري د شـــګو بنـــد دی
درد بـــې خدايـــه بـــې رســـوله ګرځـــي رنـــد دی

درد د ښـــکلي د بـــدرنګ تفـــاوت نـــه کـــړي
درد ځپلـــــی، درد ســـــوځلی زمـــا ژونـــــد دی

درد خـــوږ شـــوی لکـــه ســـاه مـــې د کـــالبوت ده
درد لا نـــورې کیســـې هـــم لـــري کـــه پنـــد دی؟

درد مـــــلا دی، درد قاضـــــي دی درد ســـــاقي دی
درد ښـــوونځی دی، درد پوهنـــه لـــوی دیوبنـــد دی

درد بنســـــټ د اصـــــولي د دغـــــې ژونـــــد دی
درد مســـــتي ده، درد د دغـــــې دنیـــا خونـــد دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان

سخت بې اختياره پيدا کړي يو خداى
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختيار
هره شيبه مو ازموينه اخلي
د هر يو پل راته تقدير ټاکي
سترګې مو ځان ته لاس مو ځان ته پوښتي
د هر يو شور رانه پوښتنه کوي
سخت بې اختياره پيدا کړي يو خداى
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختيار
ځمکه، آسمان کې جنتونه د خداى
لاندې او پاس دي دوزخونه د خداى
کله چې نه پوهيږو، څه ته پيدا؟
موږ عالمان يې هستولى هم شوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې د يو او بل سرونه وهو؟
ولې دا تورې پيدا کړي دي خدای؟
زموږ سجدې ته خدای اړتيا نه لري
ولې يې مونږه هستولي يو خدای؟
ولې ملا د اور کيسې اوږدوي؟
ولې ملا له محبته انکار؟
ولې ابليس يې هلته و نه تاړه
ولې ابليس ته دومره واک ورکړ؟
مونږه چا وپوښتو چې ژوند درکوو؟
بيا بې اختياره رانه ساه اخلي
سخت بې اختياره پيدا کړي يو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختيار

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

د جنـــون د خـــدايي دا جلـــوه خـــو نـــه وه
چـــې مـــې وليـــده پـــه مـــنځ د بتخانـــه کـــې

عربـــي دنيـــا مـــې چـــڼ کـــړه پســـې هســـې
هغـــه بـــل چيـــرې و، نـــه و پـــه مکـــه کـــې

غـوړپ د ميـو مـې د سـتوني غلـی تيـر شـي
چـې ژړغـونی شـمه غلـی پـه سـجده کـې

چـې برنـو کـې درتـه هـر غشـی تيـار کـړي
د ځيګـر پـه ځـای د وولـې پـه دا زړه کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د لېــــرو د مچکـــو وار يـــې تېــر شـــو
پرېـبږده واچـوي دوه شـونډې پـه پيالـه کــې

چــې يــې ســر درتــه پــه ولــي بانــدې ايښــی
ترمــې اوښــکې يــې تــويږي نيمــه شــپه کــې

خـدای مـې هـره بتخانـه کـې شو پـه سترگو
هـــم مــې وليــده پــه هــره يــوه کعبــه کــې

د هــر جــام يــې ځکــه ډکــې بوســې اخلــم
نعمتونــه يــې لا ډېــر شــي پــه توبــه کــې

نــور کــه ورځ کــې راتــه ډکــې پيــالې اخلــي
اصــولي غريــب مــې ونيــوه پــه شــپه کــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

لا خـــوره ده تـــوره شـــپه پـــه ښـــار د ښـــکلو
تـــور کارغـــان راچـــاپېر شـــويدي پـــه ولـــو

خدايـــه کلـــه بـــه موســـا پـــه کلـــي راشـــي
اژدهـــــا رابـــــدل شـــــويدي پـــــه کلـــــو

څـوک يـې نـوم څـوک يـې عـزت ورڅخـه اخلـي
خپـــل هېـــواد مـــو رانيـــولای دی پـــه شـــلو

د ملالـــې ســـر تيکـــری هېـــواد جنـــډه ده
دلالان يـــې راتـــه خـــرڅ کـــړي پـــه ممپلـــو

د افغـــان د ســـر قيمـــت هلتـــه مـــالوم دی
ســـــل کلـــــدارې، زر تومانـــــه د وژلـــــو

اصـــولي دی ورتـــه هســـې شـــان بـــې باکـــه
لـــور پـــه لاس دی د کيکـــرو پـــه ربلـــو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه مصور يمه تصوير جوړوم سا ورکوم
توري تيارې زېښمه تورو ته رڼا ورکوم

د کلي ټول ويرجن راټول کړمه غمونه اخلم
د ځان سخي جوړوم، هر وير ته خندا ورکوم

زه د کيميا په هره درگه راټول شوی يمه
له وچو درگو نه الهام اخلم دوا ورکوم

موږ د ټولنې په خدمت کې کافر شوي ياستو
خدايه لتا ورته نبوغ ته مسيحا ورکوم

زما خبرې د دې ښار په غوږو نه ننوځي
مړو ته ډول وهمه سور لري گډا ورکوم

زه اصولي نن د ړندو ښار کې نبوغ لټوم
يا مصور ته د تصوير ښکلي مانا ورکوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي

تـــا داورونـــو بربوکيـــو خـــداى ليـــدلى نـــدى
تـــا دې ده قهـــر او غـــرور کلـــه منلـــى نـــدى

تـــا د جنـــون فلســـفه کلـــه هـــم لوســـتلې نـــده
د دوزخ اور دې لا پـــه کـــور در غوريـــدلى نـــدى

تـــه د هيـــرا منـــډيي جـــوړ اســـلام آبـــاد نومـــوې
زمـــا جومـــات راڅخـــه اخلـــې چـــې مينځلـــى نـــدى

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورکی

ښـــکلې مســـکا لــه دې دیـــاره څخـــه کـــډه کـــړې
د افغـــاني حـــرم فضـــا یـــې گـــډه وډه کـــړې

دوی د ماشـــوم غوښـــې پـــه اور بانـــدې راوســـوځوي
تـورکی پنجـاب کـې راتــه ناسـت دی ښـه یــې ډډه کـړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ماسره مينه کوله

ژوند ماسره مينه کوله
د جنون له تورو تيارو يې ساتلی وم
هره غيږ کې يې د مشکو خوشبوي خوره وه
هره مسکا يې د ژوند سا وه
هر لمحه يې د روح غذا وه
ژوند ماسره مينه کوله
خو، يو ناڅاپه مې د خوشالۍ په کور کې
د رڼاګانو برج راونړېده
تيارې انګړ ونيوه
د هرې خونې ور کې
بلاوې لنګې شولې
غوغاوې ګډې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼاګانو اور کې پاتې سکروټې شولې
ژوند ماسره مینه کوله
ژوند ماسره مینه کوله
اوس مې د کور چاپېریال
ساندې ویرنې وایي
زما د کور په وره یې
د (تیاره) نوم لیکلی
د ناروغۍ په څا کې
د زړه ټکور لوېدلی
ژوند ما سره مینه کوله

۱۳۹۶/۱۲/۲۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

د ژونـــــد د لوبـــــو بـــــه زه څـــــه ووايـــــم
ســـــتړې يـــــې ووايـــــم کـــــه ښـــــه ووايـــــم

هــر څــوک پخپلــه دي حســاب يــې خپــل دی
ورور پـــــلار و زوی کـــــه د نيکـــــه ووايـــــم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

لویه خدایه، لویه خدایه
د وطن د ښمنان واخلې
زموږ چم دښمنان واخلې
هره خوا جوړ قیامت دی
هره خوا په وینو سره ده
هر ماشوم له پلاره بېل شو
هره مور نن په ژړا ده
هره ښځه واویلا کا
تا وحشت په دیار راوست
بربریت په دیار راوست
نن دا څومره شوې بې ننگه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مور ټيکرى د واخيست
خپله خور د په ژړا کړه
ورور د وسوځاوه اور کې
پلار شمله د لولپه کړه
نن زګېرويو ښار اخيستى
بړبوکيو ښار اخيستى
تورتمونه راخواره دي
د انسان د بدن غړي
هره خوا کې نن پراته دي
ماشومان بې لاسو پښو شول
لويه خدايه، لويه خدايه
د دې خاورې بې ننګ زيږى
لولپه کړې او تالا کړې
د پنجاب زامن به خاندي
په مشهد به نن مېلې وي
بې عزته بې حرمته
سم يې وشرموې ربه
لويه خدايه، لويه خدايه
دا نو څنګه بندګان دي
دا نو څنګه انسانان دي
دوى به هم نن خوشالي کا
د بې زويه مور په وير کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې پلاره زوی نارو ته
د بې وروره خور سلگۍ ته
وایم څنگه خندیدای شي
وایم څنگه ټینگیدای شي
د ورور غوښې به خوړی شی
رب ته څنگه مخ کیدای
اصولي ترې پناه غواړي
لویه خدایه، لویه خدایه

***

کابل
۱۳۹٦/۱۱/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

ای د مجهــــولې دنیـــا خلکـــــو څـــه دنیـــا دا نــــده
ژونــد تــه مــو ســا ورکــړي، ســا وباســي وفــا دا نــده

ژوند راتـه ښـکلی کـړي، سینګار یـې کـړي رڼـا راښـیي
بیا یـې را شـپه کـړي، تـوره شـپه کـړي څـه جفـا دا نـده؟

مـونږه لـه خدایـه پـه سـجدو کـې ځانتـه ژونـد لټـوو
دنیـــا فـــاني ده، خیـــر غـــواړو خـــو د عـــا دا نــــده

مـــه پســـي زغلـــه، مـــه رازغلـــه دنیـــا ویـــر دی ګلـــه
نـــه بـــه دا ســـتا شـــي، نـــه زمـــا ده د هیڅـــا دا نــــده

ژونـد کلـه ژونـد شـي کلـه بنـد شـي کلـه اور ټوکـوي
کلـــه مجنـــون شـــي اصـــولي شـــي بیـــا لـــیلا دا نــــده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لويي

کلـــه کلــه وجـــودي فلســـفه ملـــه کـــړي
کلـــه، کلـــه لـــه جـــام والـــوځي دکـــه کـــړي

د هيـــرا منـــډيي کلـــي کـــې چـــې زيـــږي
کـــابلي جومـــات د ننـــه دمکـــه کـــړي

پـــه ســـجده جانـــان تـــرې ووژنـــي وي غلـــی
اصـــولي لـــه خپلـــه خدايـــه نـــه گيلـــه کـــړي

پـــه ممبـــر کـــې ورتـــه خپـــل کتـــاب ايـــرې کـــړي
لـــويي دغـــه ده لـــويی ده حوصـــله کـــړي

څـــوک بـــه ووايـــي چـــې دوی تـــه حســـاب نشـــته؟
څـــوک چـــې څنگـــه او پـــه څنگـــه ماملـــه کـــړي

***

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کله چې دردونه سره غلي شي ابهام واخلي
کله چې تيارې سره يو موټی شي ماښام واخلي

هلته چې طبيعت خپل مرامونه په چا ومني
ځکه يې ماشوم له پيو سترګی شي يو ګام واخلي
کله چې حيا په تراره د بازار وځرخي
لوڅه شي بربنډه شي بيا هله زما نام واخلي
ښکلې سره ټولې دي دمونه د وصال کوي
کله به کوډګرې مصر ځانته کړي او شام واخلي
ده راته ويل چې ميخانې د کفر ځالې دي
غلی ور نيږدې شي له کړکيه څخه جام واخلي

کله به درانده د اصولي دا کيسه ومني
يو پلو چې حوره وي په بله دې غلام واخلي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

کــــه د وکتـــــل د عشـــــق د دنیــــا لانــــدې
معطــــــره بــــه نــــړۍ وي لانـــــدې بانــــدې

د ســکوت دنیــا دې هســې شــوه پــه چیغــو
ســم ویــده وې، شــونډې وینــې ورتــه خانــدې

پــه زاړه ښایســـت د تـــول خمونـــه تـــاو کـــړل
اور بـــه پـــورې شـــي کـــه ود زبیښـــي تانـــدې

چـــې ربـــاب ســـره ســـاقي زمزمـــې باســـي
وږي تـــږي د وو، خـــورو بـــه ورتـــه ســـپاندې۱

شـــیخ د ښـــکلو پـــه کوڅـــه کـــې بـــلا وخـــوړ
اصـــولي وې چـــې یـــې شـــونډې وې رپانـــدې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونه

سرېخور د زمانې په ښار راغلي
د لوليو لنډغرو ښاد دي کلي

ملايکې يې چې ليکي شرم کاندي
د آدم په بچي ومسکيږي خاندي

نن يې هره خوا غيرت په اوبو څکلی
بې ننگي ورته ښکاريږي لکه ولی

د شملو او د برېتو خبرې لويشي
اتفاق ورځني نه کيږي که غشي

د تاريخ په هره پاڼه يې نن تو کړل
د بې نسله اورتينو څخه يې زو کړل

نن په ټول وطن کې جوړ دا هسې شر دی
پښتنو ته بې نسبه، سکندر دی

څوک يې سترگې ترې وباسي څوک غوږونه
شمله ورو ويده شوي دي رگونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېـــــــرې وخريـــــــئ اوږده، اوږده برېتونـــــــه
پـــه وبـــا دې خولـــه در بنـــده شـــه پښـــتونه

تـــه د پـــلار او د نيکـــه خبـــرې وايـــې
تـــه د نـــر يـــې کـــه د ښـــځې، تـــه د چـــا يـــې

چـــې يـــې ننـــگ وي د شـــملې څخـــه لوېـــدلی
پـــه پنجـــاب کـــې پـــه پگـــړۍ وي لونـــگ وهلـــی

زه جمـــال يمـــه، ناصـــر يـــم، اصـــولي يـــم
پـــدې درې واړو کـــې غلـــی يـــم، ملـــي يـــم

***

کابل
۲٦،۵، ۱۳۹٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار

دلتـــه وژنـــې دي د يـــار پـــه ژبـــه
ژونـــد تـــه يـــې دام ايښـــی د دار پـــه ژبـــه

څـــه پـــه خـــوږه خـــوږه يـــې و زبيښـــلو
قاتـــل مـــو ډېـــر پـــوی دی د ښـــار پـــه ژبـــه

د يـــو عجـــم پـــه څېـــر امـــين امـــين کـــړو
دی چـــې والـــين وايـــي د مـــار پـــه ژبـــه

پـــوهيږو نـــه وعـــظ کـــې چـــې څـــه وايـــي دی
حـــورې غلمـــان يـــادوي ډار پـــه ژبـــه

اصـــولي ټـــول کلـــی ويـــده غونـــدې دی
ويـــا قربـــان يـــې کـــړه ســـهار پـــه ژبـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافر

وایـــی چـــې غونـــډ افغانســـتان کـــافر دی
ستاســـو جومـــات کـــافر، قـــران کـــافر دی

زمـــوږ لمونځونـــو شخـــه ســـا وباســـي
لانـــدې مـــو ځمکـــه پـــاس آســـمان کـــافر دی

وایـــی ســـبا و نـــن پـــرون مـــو وژنـــو
نـــن مـــو غنـــي پـــرون امـــان کـــافر دی

وایـــي دا خـــاوره بایـــد لولپـــه شـــي
خوســـت مـــو کـــافر دی، بدخشـــان کـــافر دی

ستاســـو تنـــدي د لګولـــو نـــدي
هـــم مـــو قبلـــه هـــم مـــو جانـــان کـــافر دی

اصـــولي ښـــار کـــې مرثیـــې وریـــږي
خنـــدا کـــافره ده خنـــدان کـــافر دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تـــا راتـــه هـــر احســـاس کـــې درد راکـــړی اور راکـــړی
د عشـــق دنیـــا کـــې د مختـــوری کړمـــه تـــور راکـــړی

تـــا د صـــحرا پـــه هغـــه کـــوزه خـــوا چـــې وبـــه خنـــدل
مـا وې چـې خوسـت د راکـړ، دوسـت د راکـړ غـور راکـړی

خلـــک وصـــال پـــه هیلـــه درومـــي تـــرنم غـــبروي
تـــا د ســـندرو ښـــار کـــې غـــم راکـــړی، ګـــور راکـــړی

خلـــک ارام کـــوي، ســـلام کـــوي، مســـتۍ غـــبروي
تـــا شـــوګیرې راکـــړې، ښـــې راکـــړې، شـــور راکـــړی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

مکـــــوه خبـــــرې را ســـــندرې کـــــه

ژونــــــده را غږيـــــږه او خبـــــرې کـــــه
نـــن خـــو بـــه دا گونـــگ تـــرنم ووايـــې

اوښـــکې مـــې دانـــه، دانـــه ببـــرې کـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجدان

دلتـــه معيـــار د ســـړيتوب پـــه اکوبکـــو کيـــږي
وجـــدان خرڅيـــږي، ضـــميرونه پـــه ترپکـــو کيـــږي

عجيبـــه خلـــک دي، د ښـــکلو نـــه زړګـــي خرڅـــوي
دوی لا خبـر نـه وي پـه سـر يـې سـر سـيندکو کيـږي

زمـوږ مشـــران پـه کرسـی کينـــي، پګـړۍ وغورځـوي
پښـتو يـې هېـره شـي، شـميرنه يـې پـه ورکـو کيـږي

چينـــدخې کلـــه تلـــل کيـــږي، پښـــتانه رايـــاد شـــي
خوشـحال ويـل چـې حسـاب کلـه پـه ختکـو کيـږي

دلتـــه غيـــرت او پښـــتو دواړو ليلامـــي ورکـــړې
ســـړي ســـينګار شـــي، پيژندنـــه پـــه زرکـــو کيـــږی

دلتـــه معيـــار د ســـړيتوب د ســـر ټيټـــوالی ښـــيي
اصـولی لېـرې کـړه پګـړۍ، شـملې تـه سـپکې کيـږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

ژونـــد ارزو ګـــانې هيلـــې هيلـــې کـــه وي
بيـــا هـــم ژونـــدي يـــو هيلـــې نيلـــې کـــه وي

هـــره تيـــاره کـــې مـــوږ ســـبا لټـــوو
ورتـــه واړه شـــو مـــوږ دنيـــا لټـــوو

مـــوږ د تـــاريخ پـــه جګـــړو ســـوي خلـــک
ژونـــد کـــوو، هـــر اوره وتلـــي خلـــک

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تـــږی یمـــه پاڅـــه ســـاقي ســـره راکـــه
ســـپین د وي، واوریـــن د وي لـــږ ښـــه راکـــه

ســـــا بـــــه ننــــواتې درتــــــه ولیــــــږم
ژونـــد مـــې دربښـــلی، هلـــه زړه راکـــه

ســـخت اجـــل نیـــولی یـــم، ســـا نـــه وځـــي
خولـــه پـــه خولـــه راکیـــږده لـــږ اوبـــه راکـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمزوري

ای د زورورو خدایـــه ولـــې د پیـــدا کـــړل
ســـتا کمـــزوري دلتـــه گـــدایان دې د دنیـــا کـــړل

دوی د رڼـــا گـــانو څخـــه ســـوي زړونـــه ویـــوړل
تـــا بـــه چـــې ســـبا کـــړ، دوی بـــه بیـــا و بیـــا بیگـــا کـــړل

عشـــق پـــه توفـــاني دنیـــا کـــې هســـې لولپـــه شـــول
بـــس د بیلتـــون پښـــو کـــې یـــې خـــدا، خـــدا، خـــدا کـــړل

تـــولې محبـــوبې کـــه نـــنـــواتې کورتـــه ورغلـــې
دغه عشـق سـېزلي بـه یـې خـدای کـه پـه خنـدا کـړل

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انګېزه

ورکـــه انګېـــزه د شـــعر ليکلــو شـــوه
نـــه وه د ليکلـــو د ويلـــو شـــوه

ډېـر کـه راتـه غـوټ کـې پسـېدلي دي
نـــه وه د منلـــو، د منلـــو شـــوه

نـور بـه د غــزل تـوري جـوړ نکړمـه
دا کرونـــده وچـــه، د رېبلـــو شـــوه

مســـته د غـــزل دنيـــا تـــه ووتـــه
پېغلـــه انګېـــزه د ګـــډولو شـــوه

شـعر ښـکلي کتـاب تـه بـه مـې ژونـد ويـل
دا زنـــده ګـــي تـــوره، د رټلـــو شـــوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅي

ځمکه تاويږي لمر ته ستوري ناڅي
قلم چې مينه کوي توري ناڅي

جانان چې ورو، ورو نازه پښې لگوي
مين يې تاب نلري ښوري ناڅي

د سپکو تمه د درنښت کله شي
تر څنگ يې غم وي ورته گوري ناڅي

که د اتڼ ځنځير کې يار ووينئ
خود به د خپل جانان په لوري ناڅي

دلته شملو سره بربنډ خلک دي
د اصولي سره مختوري ناڅي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اورونــه ســره ســتوي شــول، رنګونــه يــې راپرېښــودل
ګلونــه ســره مــړاوې شــول، چمونــه يــې راپرېښــودل

ســاقيانې ســره کېناســتې خمونــو کــې زمــزم ويشــي
خمــارو تــرې توبــه وکــړه، جامونــه يــې را پرېښــودل

د حــورو او غلمــانو خيــال پلــو ورتــه دروغ ښــکاري
صــوفيان مــو لېونيــان شــول، جنتونــه يــې را پرېښــودل

د مينــې کنريــانې مــې اخــر پــه بلــه والــوتې
کلونــه مــې ســاتلې وې رېســونه يــې راپرېښــودل

ځــواني ســم مــازديګرو، د ماښــام پــه لــوري ووتــه
شـاعر يـې کـړم د عشـق، ځـوان شـعرونه يـې راپرېښـودل

جمــال مــې د ناصــر دی، اصــولي بــدرنګی بــوتی شــو
خــو بــر کلــي کــې جــونې دي، ګلونــه يــې راپرېښــودل

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلیم

پــه هغــه گــران یــو، ســینګار شــوې جنــازې راکــوي
د حــورو خیــال کــې، د جنــت ســپینې ویــزې راکــوي

وایـــی د هـــر ماشـــوم پـــه قتـــل بـــه غلمـــان وګټـــې
پــه لاس کــې تــوره، پــه بــل لاس کــې مــې نیــزې راکــوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه

زمـــا برېتونـــو کـــې ولاړ د وحشـــت غشـــي نـــدي
تـوی دي، جانـان لیمـه پرشـونډو مـې، څـه خوشـي نـدي

دغـــې شـــملو ســـره ولاړ، دغـــه خیـــرن وګـــړي
ســـم پـــه درهمـــو پیـــول کیـــږي، د یـــو څشـــي نـــدي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

دنیا لکه ځنګل دی
داړونکي پکې خاندي
بې داړې پکې ژاړي
زمری یې قهرمان دی
هوسۍ يې د خوراک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناوکۍ

دلته یوه خبره شتون نلري
پګړۍ لري، شمله پښتون نلري

مونږه شډل د هغو غرونو خلک
نه یو په مینه د ښارونو خلک
ته د بازار د ژوند نانځکه شولې
نن ناوکۍ، ناوکۍ ورکه شولې
ماته د ښکلي خوب مانا ښکارېدې
سترګې مې خلاصې کړې بلا ښکارېدې
ستا پدې تور جبین خبرې کیږي
نن دې په سپین کلي سندرې کیږي
ای د جنون حماسې مه ژړېږه
که نه درېږې بیا د زړه ژړېږه

نور پدې کلي ننواتې مکړه
هغه در پاتې نوره ماتې مکړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نارواوې

زه بــــه کـــــومې نـــــارواوې درتـــــه ژاړم
پـــه لیـــدلو یـــې یـــو صـــبر راتـــه غـــواړم

د لـــولۍ پـــه لاس وختونـــه تـــوږل کیـــږي
زمانـــــه بـــــې لارې شـــــوې ورنـــــه لاړم

کــه د دوی پــه شــړۍ ځــان لــه یخــه ژغــورم
دوی ســـره بـــه لـــه ملتـــه شـــونډې داړم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نور مې عادت زلفو نه غرونه غواړي
زمونږ توبه که څوک يې زړونه غواړي

هغه ليلا مې عجيبه غوندې ده
زقم راواخلي او ګلونه غواړي
زمونږ جنون پښتو غيرت پښتو دی
له پښتنو وځي ننګونه غواړي
جوني نن مستې دي ښغلې خوروي
هلکان څاري تري روحونه غواړي
مونږ مستانه يو د جامونو تږي
ځيني راتاو شي تري خمونه غواړي
څوک سريندې د وچکالۍ غبروي
ډېر يې وياله کې درياونه غواړي
په خوله کې ژبه يې داعش ولاړ دی
زمونږ بريتونه اورميګونه غواړي

اصولي کفر ته پري ونه وځي
لاس کې اسلام درکړي پيکونه غواړي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

مــــوږه پخپلـــــو ســــره تــــور وېشـــــلې
لکــــــه انګــــور د غيــــږې زور وېشــــلې

مـــوږه يعقـــوب غونـــدې کمـــزوري خلـــک
تـــئوتې، تـــوتې مـــو دغـــه کـــور وېشـــلې

لاس مـــو دنيـــا تـــه دروېـــزه کـــې ايښـــې
وطـــن مـــو ســـلو تـــه پـــه پـــور وېشـــلې

مـــوږ تـــه کعبـــې ښخـــه رهبـــر چـــې راشـــي
قـــــدم يـــــې اور واخلـــــي او اور وېشـــــلې

مــــوږه کـــــرا تـــــل د دنيـــــا غيـــــره کـــــې
اللــــــه اکبـــــر وايــــــو او شـــــور وېشــــلې

مــــوږه کورونــــــه او حجـــــرې وېشــــلي
لا هـــديره کـــې مـــو خپـــل ګـــور وېشـــلې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نن شاعران

شـــاعران دي شـــونډې ســـتايي
ښــه پيــران وي پونــدې ســتايي

پــــه عفـــت د بـــل نـــازيږي
د بــل مـــور او خوينـــدې ســـتايي

چـــې د نفـــس هـــوا يـــې راشـــي
جـــونې څـــه چـــې کونـــډې ســـتايي

ځـــان تـــه لـــس ګـــزه بـــورکې کـــا
خــــو د بــــل بربنــــډې ســــتايي

دوزخــــي ښــــکلې کــــا جــــوړې
بيــــايې حــــورو شــــانتې ســــتايي

پـــــه وطـــــن يـــــې اور بليـــــږي
کنــــډوالې او کنــــدې ســــتايي

يتيمــــان اوښــــکو لاهــــو کــــړل
دوی د کفـــــر ژرنـــــدې ســـــتايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلکشـــــا کـــــې اور بلیـــــږي
دوی غـــــومبري زنـــــې ســـــتايي

پـــه هـــر کـــور کـــې جنـــازې دي
دوی جنـــــی پمنـــــې ســـــتايي

کـــــه د مـــــړو جنـــــازې کـــــړي
دوی یـــــې ښـــــې کفنـــــې ســـــتايې

زمـــــوږ بوتـــــو اور اخيســـــتی
دوی د بـــــل شـــــنې ونـــــې ســـــتايي

خپلـــو زانـــو چوپـــان جـــوړ کـــړي
خـــــو د بـــــل کـــــوترې ســـــتايی

ايتونـــــو تـــــه اور ورکـــــا
خـــــو د بـــــل خبـــــرې ســـــتايي

اصـــــولي شـــــاعر د اور شـــــه
چـــــې د بـــــل شـــــاعري ســـــتايي

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـــر مـــې د بـــل د غـــاړې پـــړی و
انــد کـــې مـــې د ننـــګ د غیـــرت زړی و

مــــونږه لېونیــــان د پــــورې کلـــي یـــو
هـــر بـــې ننګـــه مینـــه کـــې ترلـــي یـــو
شـــور مـــو پـــه ذهنونـــو کـــې د مینـــې دی
کـــم نفـــرت مـــو ډېـــرو نـــه د ځینـــو دی
کلـــه بـــه لـــولۍ پـــه اوبـــو ســـپینه شـــي
کلـــه بـــه اوبـــه واوړي او وینـــه شـــي
کلـــه بـــه اوبـــه پـــه اور قبضـــه وکـــړي
کلـــه بـــه بـــې دینـــه دیـــن روضـــه وکـــړي
کلـــه بـــه پښـــتون پـــه ننـــګ د خپلـــو شـــي
بـــل ځـــل بـــه نـــن بیـــا ســـم د ځپلـــو شـــي

نـــن کـــه اصـــولي د ســـره لېـــرې شـــو
شـــرم یـــې پکـــار دی د خبـــرو شـــو

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې ولې میخانه کې خمار نشته؟
سپرلی راغی په سپرلي کې بهار نشته

نن مې هر کور کې ترلې جنازې دي
جنازې دي، جنازې دي بیمار نشته
شپه سهار سره غرېبرې چې درځمه
توره شپه ده، توره شپه ده، سهار نشته
باغ د گلو مې کرلی و، په مینه
مړاوې کیږي، مړاوې کیږي ملیار نشته
پښتانه دي، پښتانه دي دغه خلک
پښتنو کې،پښتنو کې کوم ځار نشته
مور د خپلو مینه نه منو، غیرت کړو
د پردو په پښو ایره یو وقار نشته
مور د هر ماشوم د سره حوره غواړو
سر یې ووهو تر عمره یې دار نشته

خدایه خیر کړې پنجاب په دین پاچا دی
اصولي مو تل افغان دی، خو وار نشته

۱۳۹۵/۲/۱

کابل خوشال خان مېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

اې د عمرونـــــــو مذبـــــــذبو خلکـــــــو
تاســو دا خپــل هېــواد وران کــړی چــې دی

چــا تــه بــه خــدای لــه کومــه مینــه ورکــړي
تاســـو دا خپـــل غـــرور وژلـــی چـــې دی

نـــه بـــه لـــه خدایـــه درتـــه وحـــي وشـــي
تاســـو اســـلام خپـــل شـــرمولی چـــې دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی

خلکــه دا پــورې ښــکلي کلــي کــې یــم
معشـــوقه ســـا پـــه وروږژلـــي کـــې یـــم

مـــا پـــه تنـــدیو کـــې جنـــون وګـــورئ
تنـــده پـــه هغـــه ورور زبیښـــلي کـــې یـــم

مـــورډ د خپـــل ورور او خـــور تـــاتوبی ســـوی
تـــور لولپـــه دې هیـــواد ســـوي کـــې یـــم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل نه منو

خپــل نـــه منـــو نـــور منـــو
خوښـــه نشـــته زور منـــو
ســـوله مـــو خوښـــيږي نـــه
هـــر عصـــر کـــې شـــور منـــو
ســـپينې اوبـــه خـــړې کـــړو
ځـــان ســـوزوو، اور منـــو
ځـــان پـــه خرڅولـــو يـــو
ســـور منـــو و تـــور منـــو
مـــوږ ځـــان غيرتـــي بولـــو
تـــل کـــرا يـــو ګـــور منـــو
تـــپ نـــه پټـــې ســـوزوو
خـــوښ يـــو چـــې ټکـــور منـــو
خپلـــو تـــه تربـــور وايـــو
کـــور کـــې کلـــه ورور منـــو
مـــوږ د اصـــولي پـــه شـــان
مينـــه کـــړو او پـــور منـــو

***

۱۳۹٤/۱۲/۲۳

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تیـــارې اور رابانـــدې بـــل کـــړ، چـــې رڼـــا شـــوه
ســــوځېدمه، لولپـــــه شـــــومه غوغــــا شــــوه

تیـــارې ووې، رڼـــا هســـې غونـــدې ځیـــز دی
الهـــام زه یـــم چـــې رڼـــا کـــې څـــه مانـــا شـــوه

وې یــــې وســــوځېږه شــــمعه شــــه بلېــــږه
بلېدمـــــــه،چارچاپېره مـــــــې خنـــــــدا شــــوه

تـــر وصـــاله د هجـــران خوندونـــه ډېـــر دي
لــیلا تــش پــه نــوم جلکـــۍ وه خــو لــیلا شــوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادم خـــان کــه پـــه ربـــاب کـــې و ښـــاغلی
درخـــانۍ هلــه درخــو شــوه چــې شــیدا شــوه

پـه وخـت لـس ځلـه میـن شـم چـې نظـر کـړم
نـــه پوهیږمـــه چـــې مینـــه مـــې د چـــا شـــوه

عرفـــات کـــې مـــې هیـــواد مینـــه ژړلـــې
دعاګـــانې وې، زاریـــو کـــې ښـــیرا شـــوه

نـــه پـــوهیږم د جنـــت زه دروازه یـــم؟
کنـه هـر کـور کـې مـې ولـې نـن غـزا شـوه

پــه حــدیث یــې پټــوي منحوســې ښــځې
د پنجـاب پـه هـر یـو غـولي کـې چـې زنـا شـوه

اصـــولي همـــدومره وایـــم وکـــړې خیـــر
ســتا د هــر ممبــر د لانــدې څــه بــلا شــوه؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلګوټی

اوربلکـــې مـــې پـــه زړه کـــې دي نتلـــې
چـاچې سـترګې راتــه مړې،مــړې وزملــې

د ځـانمرګي پـه څېـر هسـې رانيـږدې شـوه
غېـږه يـې راکـړه رانـه ورانـې کـړې محلـې
کــه د حــورې وزر وکــې مــا ويــده کــې
خـــدايږو مـــا کلـــه پـــه مينـــه وې منلـــې
زبزبانـــه ښـــاپېرۍ بـــه وې تـــور تـــم کـــې
پـــه رڼـــا کـــې مـــې تـــه کلـــه يـــې اغلـــې
يـو وار نـدی چـې پـه تخـت درپورتـه کېـږم
پـه ملتـان پنجـاب مـې لـس ځلـه موښـلې

د پښـــتون د افغـــاني غيـــرت تـــه ګـــوره
لوڅـــه راغلـــې مـــا مســـتوره و ليږلـــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب

چـــا چـــې کتـــابونو ســـره کلـــی دی
چـــا چـــې دا کتـــاب پـــه دیـــن منلـــی دی

شـــونډو د لیمـــو تعریـــف یـــې کـــړی دی
ځـان کـې یـې یـو ښـکلی ځـان مونـدلی دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

زما د ژوند په غذا کې
د یوه ترخه مرچک غوندې یې
چې ته پکې نه وې نو بې خونده حسیږي
خو چې پکې وې بیا خوړل کیږي نه
بې خوړو ژوند نه کیږي
بې خونده خواړه تیریږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مينه

چېـري رنـګ پېـدا کـړم دا دنيـا راتــه رنګينـه کـړم
کرکـې سـره ټـولې کـړم سـمبالې يـې پـه مينـه کـړم

مينـــه صـــدقه کـــړم صـــدقه، صـــدقه مچـــې کـــړم
دا د نفرتــو دنيــا کـــې هـــر نفــرت بــې دينــه کــړم

ســتا د ســرو انګــورو څخـــه هســې اوبـــه وباســـم
ســره نشــه يــې ســپينه کــړم دنيــا درتــه واورينــه کــړم

هــره د زړه درد مســکا دې دومــره غېـږ کــې ونيســم
شــنه يــې د خنــدا نــه کــړم هســې يــې ګلورينــه کــړم

اوښــکه د لوېــدو مخکــې د دومــره پــه اوف ووژنــم
پورتــه يــې پــه اســمان کړمــه هلتــه يــې شــاهينه کــړم

پرېـــږده چـــې مـــلا راتـــه د کفـــر زنـــدۍ واچـــوي
ژونـــد دی اصـــولي راتـــه دا خبـــره ســـپينه کـــړم

***

۲۰۱۶-۰۱-۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانا

یــو معصــوم غونــدي انســان راتــه رڼـا شــو
ماناګــــاني رانـــه ورکـــــي وي مانـــا شـــو

بــس ټــول ژونـد مــي د دردونــو تــوره شــپه و
یــو ناڅاپــه ســترګه خلاصــه شــوه ســبا شــو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

مــوږه د چــا پــه لــوري و زغلــو ســجدې وکــوو
د وخــت د کــوم ظــالم پــه غــولي کــې تــوبې وکــوو

پـه خولـه يـې لاس راتـه را ايښـی دی چـې نـه بـه ژاړې
د وخــت د کــوم موســا پــه وره کــې دا ګيلــې وکــوو

ټولــو پخپلــه راتــه زړونــه را ورتــه، ورتــه کــړل
د کــوم مــلا کتــاب راواخلــو تــرې ښــېرې وکــوو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وفا

ځينې اشنايان د کورنيو الوتونکو په څېر دي
چې د قفس ور يې واز وليد
بيا ستا د عمرونو مينې ته نه ګوري
والوځي
هيڅ شاته نه ګوري

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

روژه

وې يې
روژه هم ستا په څېر ور، ور ځان جوړوي
برېښي ستا په څېر مې دا هم پرېږدي
ما وي د خفګان خبره نده
کال ته بيا هم راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

راشـــه د ربـــاب غـــږه نـــن راتـــه ســـندره شـــه
ګونګـه خولـه د خلاصـه کـړه بیـا راتـه خبـره شـه

تـــه مـــې جنتـــي حـــوره دغـــه اور مـــې ووژنـــه
تـه مـې هسـکه سـروه شـه خونـد راتـه ګورګـوره شـه

دغـــه خمـــاري مینـــه ســـمه نـــور رنګینـــه کـــړه
سـم مـې پـه زړه وچیچـه ښـه سـوغرۍ بمبـره شـه

واخلـــه رانـــه ویـــر ژړا مینـــه ګلورینـــه شـــه
بیـا د کـوه قـاف ښخـه سـپینه شـان کـوتره شـه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـــا راتـــه د مینـــې دغـــه ټولـــه دنیـــا ورانـــه ګـــړه
ژونـــد کـــه پرښـــته وه نـــو تـــا ولـــې را پیښـــمانه کـــړه

دومـــره مـــې تنـــدی درتـــه پـــه ډاګ پـــه ډاګ وهلـــی دی
دومـــره مـــې ســـجده کـــړې چـــې ســـتا قبلـــه مـــې ورانـــه کـــړه

ســـتا پـــه کـــور حـــرم کـــې مـــې پـــه اوښـــکو ویـــالې جـــوړې وې
تـــش مـــې درنـــه غوښـــتې وو چـــې دا خونـــه ودانـــه کـــړه

تـــه د ښـــکلو خـــدای یـــې تـــه معبـــود د هوښـــیارانو یـــې
اې د لیونیـــــو خدایـــــه داتیـــــاره روښـــــانه کـــــړه

تـــه د ګلـــو خـــدای یـــې تـــا ښـــکلا ورتـــه ورکـــړې ده
تـــه د ازغـــو رب یـــې نـــوره دا قضـــیه اســـانه کـــړه

تـــا راتـــه تـــوپیر د تـــور او ســـپین پـــه مینـــه ایښـــی دی
ســـپینو کـــې د تـــورو مـــې یـــوه شـــیبه خندانـــه کـــړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لار

زمـــــونږه لار د عقيــــدې ورکـــــه ده
هــم د ممبــر هــم د ســجدې ورکــه ده

پــر مــوږ يرغــل کــې تکبيرونــه وايــې
لار د کعبـــــې او د مکـــــې ورکـــــه ده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مــونږه د اور پــه پوکــو نــاڅو خپلــه نــه ګــډیږو
مــونږ د ډالــر او د کلــدارو پــه ویــر نــه مریــږو

منـو چـې ټـول عمـر مـو وینـه پـه اسـلام ورکـړې
خـو یـو عـادت لـرو پیسـو بانـدې هـیڅ نـه بسـیږو

هغـه د لنـګ پنجـابی سـرو سـره تللـی نـه شـو
مـونږ پښـتانه یـو د قاغـذ پـه بیعـه ښـه خرڅیـږو

ښـه کـه د غرونـو لیـوني یـو د بـازونو ښـکار کـړو
ولــې د کونــډو د یتـیم پــه اوښــکو نــه زوریــږو

مـوږ میخـانې لـرو بـې بیعـې ډک خمونـه لـرو
سـهار بیګـا یـې څښـو تشـیږي نـه او نـه مسـتیږو

د جنـــت لاره د کابلـــه تېـــره شـــوې کـــه ده
اصــولي ووایــه صــرات لــه پلــه کلــه لــویږو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل گوټی

کلـه مــې ژونــد هــم پــوروړی کــړي چــې مــه غرېــږه
د نـــورو کبـــر او غـــرور پیـــالو تـــه مـــه مســـتېږه

پرېږده چــې ښــکلي حســن وشــیندي زکــات یــې ورکــړي
شـــېخه ارام کینـــه پـــردي ډول تـــه نـــور مـــه گـــډېږه

پرېـــږده چـــې مینـــه زلزلـــه راوړي توپـــان راولـــي
نـــور د صـــوفیانو منځـــه ځـــان باســـه نـــور مـــه دردېـــږه

پرېـــږده جنـــون کـــه مـــذهبي نـــه وي نیـــت مـــه کمـــوه
ذاهـــد ذاهـــد اوســـه ســـپین مخووتـــه مـــه مـــاتېږه

پرېـــږده پـــدې دنیـــا جنـــت ووینـــي ودې وینـــي
تـــه اصـــولي اوســـه کـــم اصـــلو تـــه نـــور مـــه ټیټېـــږه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

دلتــه زمــوږ کالــه کــې علــم پــه ښپیــړو وهــي
د ټوپک خـولې تـه مـو نـران هـم پـه خـاپوړو راځـي

چپنــدازان مــو د ارګ خــولې تــه رســېدلی نشــي
ارګ تــه دننــه مــو ســپاره نــن پــه کربــوړو راځــي

پــرون لــه غــبره مــې دې غرونــو تــراره کولــه
نــن دلکشــا تــه تبــتیدلي لــه دې ســوړو راځــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوالی

هـــره خـــوا ثنـــا کـــوي، مينـــه کـــې بـــلا کـــوي
ســـرې د پښـــتنو ســـترګې، خـــود بـــه واويـــلا کـــوي

يـو وارې کـه سـوز راغـی، زړونـه مـو پـه وينـو شـول
جـــوړ بـــه اصـــفهان نـــه وي، ويـــر بـــه بخـــارا کـــوي

اور بـه مـې لاهـور کـې وي، شـور بـه يـې ډهلـی اوري
دغـــه د هيـــرا زيږنـــد، اوس ســـتم پـــه مـــا کـــوي

راشـــئ ســـره وپيـــئ، يـــو تـــار کـــې لعلونـــه شـــئ
تـــوره د نفـــاق جذبـــه، هـــره خـــوا وبـــا کـــوي

مسـت شـئ سـره مينـه شـئ، اور پـه پوکـو مـه وژنـئ
تـــش د اصـــولي قلـــم ،چيغـــه د بابـــا کـــوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

ما ورکړی و، دې مات کړ
د وختونو ملکې ته
یو وړوکی لعل د مینې
هسې واچوه په ځمکه
تا به وې چې تش منګی دی
ترینه پاتې یې کودې شول
دریغه، دریغه
دریغه، دریغه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې يو چا ته!

انگيـــزه مـــې ورکـــه شـــوې د غـــزل وه
انديښـــنه د ژوندانـــه راســـره مـــل وه

يـــو ناڅاپـــه د خمـــارو ســـترگو ليـــد و
د قلـــم پـــه نيشـــه يـــي جذبـــه توليـــد و
شـــونډې نـــه وې، ســـرې پيـــالې د واينـــو ډکـــې
قـــدرت جـــوړې ، پـــه لاســـونو کـــې نـــازکې
مـــا وې خدايـــه ښـــاپيرۍ لـــه کومـــه راغلـــه
پـــه خنـــدا شـــوه چـــې خنـــدا مـــې تالـــه راغلـــه
مـــا وې ټولـــه تتـــه شـــوې مينـــه ورکـــړم
دې وې، ورک شـــه تـــش پـــدې کوڅـــه گـــذر کـــړم
تـــه پـــوهيږې انگيـــزه زمـــا د شـــعر يـــې
نـــور بـــه څـــه کـــړې چـــې د وروره راتـــه تيـــر ې

چـــې قـــدم پـــه ځمکـــه ږدمـــه رايـــاديږې
د هـــر تـــورې مـــې هـــم زور او هـــم مـــې زيـــر يـــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا مورکۍ تیاره شوه

شـــپو او ورځـــو کـــې رڼـــا وه
د رڼـــــا تېـــــره بریښـــــنا وه

چـــې ښایســـت یـــې زېږولـــی
پـــه مانـــاوو کـــې مانـــا وه

چې پـه ژونـد کې بـه تـورتم شـو
ســپینه ورځ بــه شــوه دعــا وه

یـــو ناڅاپـــه تـــورتم ګـــډ شـــو
شـــپه شـــوه ورځ تـــوره غوغـــا وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــا یــــي اوښـــکي وچــــولي
پاکیـــــدي نـــــه واویــــــلا وه

د غـــوروي پــــه شـــان غـــم و
تـــــري بــــچ شـــوو هــــم ژړا وه

ځښـــتن یـــو دی بــــي لـــه شــکه
خـــــو بچـــــي تـــــه لا الا وه

مـــور د هیچـــا ځخـــه مـــه مـــره
کــــه مجنــــون وکـــــه لـــــیلا وه

یـــو مگـــس یـــي لولپـــه کــــړي
د انســــــان دا ځنگـــــه ســـــا وه

اصــــولي را یتــــیم مــــه کــــړي
دا دعـــــا لویــــــه لــــــه تــــا وه

***

۱۳۹۱/۳/۱۷

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنجوايي د شهيدانو په وير کې

څــوک مــې پــه تــور د پښــتانه ســوځوي
ځينــې مــې کــور کــې لــوی واړه ســوځوي

چـــا راتـــه هـــر ايـــت کـــې اور راکـــړی
حديث،حـــديث کـــې را ليمـــه ســـوځوي
دا د بـــــر بنـــــدو حرامــــوني چـــــې دي
پـــه کـــور رانـــه وخـــي مـــړه ســـوځوي
زمـــا د پـــور واخيســـت ګـــډيره راتـــه
وخـت بـه راځـي چـې ټـول بـه سره سوځوي
افسوس،افســوس پــه اتفــاق نــه يــو مــوږ
پــه کــور مــې ورور بهــر مــې تــره ســوځوي
مشـــــران چپنـــــو کـــــې نتلـــــي راتـــــه
يــــواځې ارګ کــــې راتــــه زړه ســــوځوي
عجيبــه کــار دی چـــې زمريـــان يـــو مـــوږه
خــو نــن پــه غــولي مــو کارغــه ســوځوي

پيغلـــې دســـر ټيکـــري پـــر مـــوږ اچـــوي
چـــې اصـــولي ســـړې اوبـــه ســـوځوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحرا

هغه لاندې صحرا گوره په هغه وچې مې کور دی
هر بورا یې خاورې شوی هر گلاب باندې سور اور دی

هر ملا فتوي د مرگ کا چې د ورور دی کافر شوی
هر خادم یې جلاد شوی هر قاضي په زړگي تور دی

هر زلمي لاس کې ټوپک دی هر صوفي لاس کې رسۍ ده
هرماشوم په خوله کنځا ده د سپینگیري لاس کې اور دی

هر عزیز یې مکناټن دی یا خوشال دی اورنگزیب ته
بیا بابا دی پانیپت کې چې لیدلی ښه ورور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلیـــو ویـــالې وچـــې د ملیـــار لاســـونه پـــرې دي
د میـــرویس مـــزار ړنـــګ دی د بابـــا پـــه جنـــډو چـــور دی

د ملالـــې ټپـــې نشـــته د ایـــوب لښـــکرې ورکـــې
د احمـــد وږی خـــرخ شـــوی د صـــابر لاســـوی ګـــور دی

بیـــا زمـــا پـــه پلازمېنـــه پیښـــور کـــې مهـــاجر یـــې
پنجـــاپی د نیکـــه شـــوی مشـــره دومـــره د غـــرور دی

شـــمله ور مـــې ټپـــي شـــوی پوهنتـــون مـــې وړکتـــون دی
اصـــولي مـــې بـــې اصـــوله اصـــولیت راتـــه تربـــور دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړه مـــې راتــه وايـــی چـــې بـــه تيـــز بادونـــه بيـــا راشـــي
تـويې بـه کـړي اوښـکې چـې پـرې تـور مخونـه بيـا راشـي

ســـولې پربشـــتې تـــه بـــه کفـــن پـــه غـــاړه بيـــا ورکـــړي
جـــوړ د خپـــل اســـمانه چـــې پـــه ســـر تندرونـــه بيـــا راشـــي

مســـتې بـــه د غـــم ميرمنـــې بيـــا پـــه چيغـــو، چيغـــو شـــي
ســـپينو لوپټـــو کـــې بـــه دا ســـره وختونـــه بيـــا راشـــي

بيـــا بـــه خـــو ويرنـــې د غـــزل قالـــب کـــې ووينـــو
مينـــې تـــه يـــې لـــيکم خـــو ويـــرن شـــعرونه بيـــا راشـــي

هـــره خـــوا چـــې گـــورم د وطـــن مـــور ليلامـــي ويـــنم
خدايـــه تـــه يـــې ومنـــه چـــې ورک نيکونـــه بيـــا راشـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــو خـــوا ســـکندر دی پـــه دا بلـــه یـــې مغـــل ویـــنم
مینـــې رانـــه اخلـــې پخـــوانې دردونـــه بیـــا راشـــې

هـــره خـــوا چـــې ګـــورم پـــه درانـــه خـــوب بیـــده شـــویدي
ویښ د زمـــانې تـــه خـــود بربنـــډ خوبونـــه بیـــا راشـــې

کلـــه د وطـــن نـــاوې تـــه مـــوږ ټیکـــرې ورکـــړې دی
کلـــه یـــې چـــې واخلـــو پـــه جیبـــو نوټونـــه بیـــا راشـــې

تـــورې بوړبـــوکۍ مـــو د پښـــتون پـــه کلیـــو ولیـــدې
کلـــه چـــې دا تیـــرې شـــي نـــو تـــور، تمونـــه بیـــا راشـــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کاشـکې زه د بـوډۍ ټـال وای پـاس پـه غرونـو ښـکاریدلی
کاشـــکې زه پښـــتون پګـــړۍ وای پـــه دارونـــو ښـــکاریدلی

کاشـکې تـوره شـپه دوزخ وای کاشـکې اور وای مسـتیدلی
یـا د ښـکلې شـان رڼـا وای پـه خونـدونو ښـکاریدلی

یـــا د علـــم وای د کفـــر یـــا د کفـــر زلزلـــه وای
یـــا دتـــوره هـــدیره وای پـــه قبرونـــو ښـــکاریدلی

یـا مریـد د پیغمبـر وای ښـکلی تخـت د سـلیمان وای
یـا فریـد وای احمـدخان وای پـه لکونـو ښـکاریدلی

خو چې نه وای پښتنو کې نه مې دین نه مې مذهب وای
بـس یـو بـوټی د صـحرا وای پـه رنګونـو ښـکاریدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــا د نــر غونــدې شــاعر وای پــه ربــاب را تاویــدلی
بیــا تــاریخ د پښــتنو وای پــه مرگونــو ښــکاریدلی

د هوسی پــه شـان اصیل وای د طـوطي پـه شان گویـا وای
اتفــاق وای پښــتنو کــې پــه بریتونــو ښــکاریدلی

هغــه تخــت وای هغــه تــوره هغــه ننــگ وای
بیــا ډهلــي کــې احمدشــا وای پــه پوځونــو ښــکاریدلی

پــه رښــتیا کــه یــو افغــان وای یــا بربنــډه افغــاني وای
اصــولي د دار پښــتو بــه پــه دارونــو ښــکاریدلی

***

ډهلی
۱۳٫۰٤٫۲۰۰٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نــه بــه د چـا شــونډې تــل تــر تلــه ښــکلول وي
نـــه بـــه د دوســـتۍ او د ورورۍ هســـې پالـــل وي

نـــه بـــه د بابـــا د غـــرو ســـرونه وي پـــه واورو
نـــه بـــه د رزغيـــو اصـــولي ســـبا شـــدل وي

نــه بــه ژونــد د مينــې د مســکا د خنــدا کــور وي
نــه بــه د شــاعر تــل د پښــتو رنگــين غــزل وي

نــه بــه ملايــان پــه ميخــانو کــې درويــزه کــړي
نـه بـه پـه دې ښـار کـې د نجيـب پـه دار کـول وي

نـه بـه افغانـانو کـې څـوک لـر وي څينـې بـر وي
نه بـه يـې ډيورنـډ نـه بـه پنجـاب نـه بـه ښـکنځل وي

نــه بــه اصــولي ښــکلي لنــدن کــې را مســکيږي
دا راســـره ومنـــه چـــې پـــاک الله بـــه تـــل وي

***

لندن- ۰۲٫۰۳٫۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشـــــنا زمــــا د بـــــڼ نيــــالګي ټولـــــوي
پيغلـــو څېړيــــو نــــه پرګــــي ټولـــــوي

هغــــــه د دور پښــــــتنو جونــــــو نــــــه
ګرځــــي پــــه کليــو کــــې ټيکـــري ټولـــوي

تقــــدير زمــــا د قــــافلو لــــــه مخــــــې
راغــــی پــــه وچــــه وچکــــالي ټولـــــوي

اصـــــولي ښــــار تــــه تــــور ســــړي راغلــــي
لــــه کونـــډو رنـــډو نـــه زګيــــروي ټولـــوي

***

۱۷٫۰۵٫۱۹۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشـــئ د وطـــن بچوخپـــل تبرونـــه وینـــې کـــړو
بیـــا بـــه اتڼونـــه کـــړو بیـــا بـــه کیســـې ســـپینې کـــړو

راشـــئ د قلـــم پـــه مـــټ خلکـــو تـــه بیـــا وښـــیو
جـــوړ تـــرې قلمونـــه کـــړو ټـــولې وســـلې مینـــې کـــړو

راشـــئ د بابـــا پـــه نـــوم بیـــا ولونـــه وتـــړو
دښـــتې او صـــحراوې مـــو ښـــکلې ګلـــورینې کـــړو

دښـــتې مـــو کـــه وچـــې دي هیلـــې مـــو پرېمـــانې دي
عـــزم او جـــدیت غـــواړي دښـــتې بـــه واورینـــې کـــړو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادماما

هسکو غرو ته یم راغلی نذرانو ته یم راغلی
ادماما زیارت کومه زیارتو ته یم راغلی

په تا غرونه راچاپېر دي ته بابا د دغو غرو یې
ته یو پیر یې د پیرانو پاکو زړو ته یم راغلی

ستا مزار په هسکه وینم ته سردار د سردرو یې
ته کوربه د میلمنو یې ستا میلو ته یم راغلی

ستا په خوا کې شپونکي وینم آوازونه د شپېلۍ دي
نښترونه ورته زانګي ولولو ته یم راغلی

په جوس دې تنهي میشت دي غیرتي دي مېړني دي
توریالي دي مېړني دي پښتنو ته یم راغلی

***

۰۵,۰۸,۲۰۰٤

تنهي ادماما

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

د سفر په لاره مست یم
لکه مست چې سمندر شي

حال مې تور دیو شي خندیږي
بیا مجنون یا قلندر شي

کله پوی وم عقل هېر شي
کله هیڅ په هیڅ هنر شي

کله ورځ وي تروږمې راشي
کله شپه وي ځلاند لمر شي

کله ښه وي لا ښه کیږي
کله بد وي لا بدتر شي

کله زر په ایرو واوړي
کله کاڼي وي سره زر شي

کله ښه کوم چې ښه دي
کله ښه وي واوړي شر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساز کې سوز او سرور نه وي
چې غني راشي ټکر شي

سره خوله ښکلي هلکان وي
په ځواني واوړي ببر شي

پاچاهان وي پاچاهي کا
پر سبا پرېوځي بزګر شي

خدای چې قهر ورته وکړي
مېړې هغه وخت وزر شي

جوړ ځان هله مالومیږي
چې مرض پرې مقرر شي

مینه هلته لا خوږه شي
کسي، کسي چې ټکر شي

خود به سترګې شي بې باکه
چې په شونډو یې نظر شي

دا اشنا به په هو راشي
زما دا کله باور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــې د صـــبر روزي وخـــوري
کـــانې بـــوټي بـــه ســـره زر شـــي

چـــې پـــه کومـــه کـــوچي راشـــي
هغـــه ځمکـــه يـــې مـــالګر شـــي

تـــولې ښـــکلې مـــې خوښـــيږي
ځمکـــه ســـتوري دې خبـــر شـــي

يـــوه دنيـــا مينـــه دې راکـــړي
پريـــږده هلـــه دې ســـحر شـــي

کلـــه نرمـــې نرمـــې شـــپې وي
بيـــا شـــډل شـــډل شـــي غـــر شـــی

اصـــولي لـــه کرکـــې تښـــتي
خـــدای ګـــو مينـــه کـــې رهبـــر شـــي

***

هرات

۲۰۱۴/۰۵/۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژونـــد د وینـــو تویـــول دي
د یـــخ لمـــر تـــه ایښـــودل دي

ســـر تـــر ســـره لـــوبې لـــوبې
ســـاه قفـــس کـــې بنـــدول دي

د نـــانځکو ښـــکلي ښـــار کـــې
ماشـــومانو تېـــر ایســـتل دي

یـــوه مســـکا تـــولې ژړاوې
پـــه وعـــدو میینیـــدل دي

***

کابل پوهنتون/ پښتو څانګه
۱۳۸۶/۳/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډ ژوندليک

جمال ناصر اصولي د نوروز خان اصولي زوی پر ۱۳۵۹ل کال د خوست ولايت تڼيو ولسوالۍ دره ګي کلي کې زېږېدلی دی.
ښوونځی يې د کابل په عبدالهادي داوي لېسه او فراغت يې د خوست غرغښت عالي ليسې څخه دی.
ليسانس يې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي پښتو څانګه کې کړی او له همدې ځايه يې د ماسترۍ سند هم تر لاسه کړی دی.
ښاغلي اصولي په خصوصي او دولتي ارګانونو کې په لوړو بستونو کار کړی دی، د نوې ځوانۍ پېر يې په روسيه او انګلستان کې تېر کړی او د نړۍ اته دېرش هېوادونو ته يې سفرونه کړي دي.
د شاعرۍ تر څنګ ليکوالي او سياسي شننې هم کاندي چې ډېر کله د هېواد په ټلوېزيونونو کې د هېواد په سياسي حالاتو د شنونکي په توګه را څرګندېږي...
تر دې کتاب وړاندې د ښاغلي اصولي دوه نور اثار هم د چاپ په پساله پسولل شوي چې يو يې (**سياسي جګړې**) د ښاغلي اصولي مرکې او شننې دي او بله يې لومړۍ شعري ټولګه ده چې (**د پردېسی تروږمې**) نومېږي او دويمه شعري ټولګه (**درد**) يې دادی ستاسې په لاسونو کې ده.
اصولي صيب ته د ليکوالۍ، شاعرۍ او وطن ته د خدمت په ډګر کې د زښتو ډېرو برياوو دعا غواړی يم.

درنښت مو په برخه شه

سپين سهار

دانش خپرنځی - کابل

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library